

Είναι ο καπιταλισμός...

Θ. Μαράκης

Η Αίγυπτος του Σίσι τα βρίσκει με το Ισραήλ

Συμφωνία ύψους 35 δισ. δολαρίων (112 δισ. σέκελ) που ανακοίνωσαν οι κυβερνήσεις σε Ισραήλ και Αίγυπτο με τελικό στόχο την εξαγωγή σημαντικών ποσοτήτων ισραηλινού φυσικού αερίου από το κοίτασμα «Λεβιάθαν» προς αιγυπτιακές πλατφόρμες Ενέργειας – σύμφωνα με τις πρώτες πληροφορίες – τουλάχιστον ως το 2040.

Σε δηλώσεις που έκανε χτες βράδυ ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Μπέντζαμιν Νετανιάχου έχοντας στο πλάι του τον υπουργό Ενέργειας Ελι Κοέν, έκανε λόγο για ιστορική συμφωνία, τονίζοντας πως **το Ισραήλ υπέγραψε τη μεγαλύτερη συμφωνία εξαγωγής φυσικού αερίου στην ιστορία του με την Αίγυπτο.** Εξηγώντας πως η συμφωνία είναι αξίας άνω των 112 δισεκατομμυρίων σέκελ, υποστήριξε πως από αυτά τα χρήματα, κεφάλαια ύψους 58 δισ. σέκελ (18 δισ. δολάρια) θα μπουν στα κρατικά ταμεία *«για να ενισχύσουν την Υγεία, την Παιδεία... το μέλλον των επόμενων γενιών».*

«Εργαζόμαστε για να βγάλουμε φυσικό αέριο από τα εγχώρια ύδατα μας και η οικονομία μας είναι από τις καλύτερες στον κόσμο», πρόσθεσε σε άλλο σημείο ο Νετανιάχου υποστηρίζοντας στη συνέχεια πως η συμφωνία ενισχύει σημαντικά τη θέση του Ισραήλ ως

περιφερειακής «γεννήτριας» Ενέργειας και συμβάλλει στη *«σταθερότητα της περιοχής μας».*

Η πραγματικότητα στην οικονομία των ΗΠΑ

Απέχει πολύ από την ειδυλλιακή εικόνα που παρουσιάζουν τα επιτελεία της κυβέρνησης Τραμπ. Πέρα από τις πτωχεύσεις μεγάλων επιχειρήσεων, που είναι οι περισσότερες των τελευταίων χρόνων, τα στοιχεία για την ανεργία είναι επίσης αποκαλυπτικά. Συγκεκριμένα, η ανεργία κατέγραψε αρνητικό ρεκόρ τετραετίας, στο 4,6% από 4,4%, παρά τη σχετική άνοδο του αριθμού των νέων θέσεων εργασίας τον Νοέμβρη (+64.000), που δεν μπόρεσε όμως να ισοσκελίσει τη μεγάλη απώλεια (-105.000 θέσεις εργασίας) τον περασμένο Οκτώβρη. Βραχνάς για τα αμερικανικά λαϊκά νοικοκυριά είναι και η μεγάλη ακρίβεια, με τους δασμούς στις εισαγωγές να έχουν ήδη περάσει στην κατανάλωση, επιβαρύνοντας κι άλλο τα εισοδήματα. Αυτό που η κυβέρνηση παρουσιάζει ως «φάρμακο» για την αμερικάνικη οικονομία, στο πλαίσιο του εμπορικού πολέμου, γίνεται φαρμάκι για τον λαό, που δυσκολεύεται ολοένα και περισσότερο να αγοράσει βασικά αγαθά. Σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο, ο ελέφαντας στο δωμάτιο είναι η υπερσυσσώρευση κεφαλαίου. Κι όπως σημειώνουν οι Θέσεις της ΚΕ για το 22ο Συνέδριο του ΚΚΕ, «σ’ αυτό το πλαίσιο, και με δεδομένη την όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, προωθείται η στροφή προς την πολεμική οικονομία και την προετοιμασία για έναν ιμπεριαλιστικό πόλεμο μεγάλης κλίμακας, με στόχο αφενός να μεταθέσουν με τις επενδύσεις στην πολεμική οικονομία τον χρόνο εκδήλωσης της επόμενης μεγάλης καπιταλιστικής κρίσης και αφετέρου να διαμορφωθούν προϋποθέσεις για μια σχετικά ελεγχόμενη, μεγάλη απαξίωση, καταστροφή κεφαλαίου στις διάφορες πολεμικές εστίες».

Από τον προσυνεδριακό διάλογο – 22ο Συνέδριο ΚΚΕ

Αντιγράφουμε την μοναδική μέχρι τώρα 18\12\25 κάπως σοβαρή παρατήρηση – όχι διαφωνία – προς τα μέλη και στελέχη του ΚΚΕ. Στο απυρόβλητο η ηγεσία! Εκφράζοντας ταυτόχρονα και τον εντυπωσιασμό μας, πώς είναι δυνατόν σ’ αυτή την περίπλοκη παγκόσμια και ελληνική πραγματικότητα, σ’ αυτό το μεγάλο κόμμα “παντός καιρού” – φαίνεται είναι σε απάγκιο και δεν το πιάνει ο καιρός! – να μην έχει υπάρξει ούτε μία διαφωνία! Παρ’ ότι οι θέσεις βρίθουν από αντιφάσεις και λάθη για τα οποία έχουμε γράψει στα άρθρα μας “22ο Συνέδριο ΚΚΕ – θέσεις, αντιθέσεις και ερωτήματα”. Εν πάση περιπτώσει συμβαίνουν και αυτά…

Διαβάζουμε:

“Δεν αρκούν η συνθηματολογία, και οι συνηθισμένες παρεμβάσεις στον κόσμο (πολλές φορές με επαναλαμβανόμενη και μονότονη κριτική, με υπερ- απλουστεύσεις, μονοδιάστατη θεώρηση πολλών θεμάτων, χωρίς εμβάθυνση και ανάλυση λεπτομερώς επιμέρους ζητημάτων) που μοιραία γεννώνται, απουσία σύνθετης επιχειρηματολογίας από στελέχη, με επαναλαμβανόμενα και βαρετά τσιτάτα, που είναι σαν ν’ ακούς «παραλλαγές» πάνω στο ίδιο θέμα, χωρίς να προστίθεται κάτι απ’ την υπεραξία κάθε προσώπου με εξειδίκευση σε κάθε ζήτημα ξεχωριστά.

Η έντονη κριτική, και στόχευση προβλημάτων είναι σωστή, αλλά η εναπόθεση όλων των λύσεων στο «μάννα» εξ ουρανού (Κεντρικός σχεδιασμός, κοινωνικοποίηση μέσων παραγωγής) δεν αρκεί να πειστεί ο λαός στο σύνθετο περιβάλλον που ζούμε. (Δεν μπορεί σε πέντε λέξεις να κρύβεται η λύση των προβλημάτων του κόσμου!) Ούτε η παραδειγματολογία για το πώς ζούσαν στην ΕΣΣΔ αρκεί [η απεραντοσύνη και οι πόροι της Ρωσίας ήταν, και είναι σε άλλο επίπεδο], είναι μια χώρα κυρίαρχη, κι όχι «δορυφόρος» της Δύσης όπως η Ελλάδα.Πάει σύντροφος να μιλήσει για ένα θέμα, και αρχίζοντας απ’ αυτό, σε χρόνο μηδέν έχει ανοίξει όλη την πολιτική ατζέντα, από την Αμερική στην Κίνα, κι απ’ τη Ρωσία στην Παλαιστίνη. Συγχωρέστε με αλλά έτσι το νιώθω, και μακάρι να κάνω λάθος.

Σαφώς όλα συνδέονται, αλλά ο πολίτης σε μια δεδομένη στιγμή χάνεται στο γενικό, και έτσι μένει το θέμα που έπρεπε να κερδίσει την πίστη του πολίτη στις θέσεις του ΚΚΕ θολό και ανολοκλήρωτο.

Κατανοώ την έλλειψη προβολής μας, αλλά μην τους κάνουμε την χάρη να σκορπιόμαστε κάθε φορά απ’ την ανάγκη να τα πούμε «όλα»…

Σε ρυθμούς χελώνας οι μισθοί ασθμαίνοντας για να φτάσουν αυτούς του 2009

Ακόμη 5-6 χρόνια θα χρειαστούν προκειμένου οι μισθοί στην Ελλάδα να επιστρέψουν στο επίπεδο του 2009, σύμφωνα με τα όσα σημειώνει ο επικεφαλής του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής Γιάννης Τσουκαλάς μιλώντας στο Finance Views.

Όπως αναφέρει ο ίδιος σε συνέντευξή του: «τα εισοδήματα και οι μισθοί δεν έχουν ακόμα φτάσει στο επίπεδο που ήμασταν το 2009. Μια μελέτη που κάναμε, την οποία δημοσιεύσαμε πριν από περίπου έξι μήνες. Εκεί δείξαμε ότι χρειαζόμαστε ακόμα πέντε με έξι χρόνια για να φτάσουμε στο επίπεδο εισοδήματος που είχαμε το 2009. Γιατί αυτό; Γιατί όταν από το 2009 μέχρι και το 2017-2018 που ξεκίνησε η ανάκαμψη, μπήκαμε σε μια πάρα πολύ βαθιά κρίση, ίσως από τις μεγαλύτερες στην παγκόσμια οικονομική ιστορία», ενώ πρόσθεσε: «Και λόγω

αυτής της κατάστασης χάσαμε πάρα πολύ παραγωγικό δυναμικό και δεν ήταν εύκολη οικονομία να πάρει πάλι εμπρός και να αποκτήσει τον βηματισμό αυτόν που πρέπει για να τρέξει πολύ».

Για την ανάπτυξη 2,4%, διπλάσια της Ευρωζώνης. "Η Ελλάδα όντως έχει υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης. Αλλά γιατί; Γιατί ξεκινά από χαμηλότερη βάση, μετά από απώλεια πάνω από 25% του ΑΕΠ την προηγούμενη δεκαετία. Η σύγκλιση δεν κρίνεται στο ποσοστό, αλλά στο αποτέλεσμα στην τσέπη. Και εκεί η Ελλάδα παραμένει στις τελευταίες θέσεις της Ευρώπης σε αγοραστική δύναμη.

Για το δημόσιο χρέος 'Το μειώνουμε για τις επόμενες γενιές'. **Το χρέος μειώνεται ως ποσοστό, όχι γιατί πλουτίζει η κοινωνία, αλλά γιατί φουσκώνουν οι έμμεσοι φόροι** και τα πλεονάσματα. Σε απόλυτα μεγέθη, το χρέος παραμένει πάνω από 350 δισ. ευρώ. Και το κόστος ζωής πληρώνεται σήμερα, όχι το 2029.

Για την ανεργία. Μειώθηκε η ανεργία, αλλά πώς; Με χαμηλούς μισθούς, με μερική απασχόληση, με εργαζόμενους φτωχούς. Η Ελλάδα είναι πρώτη στην ΕΕ σε εργαζόμενους που δυσκολεύονται να καλύψουν βασικές ανάγκες.

Για τον πληθωρισμό στο 2,2% – 'Οι αυξήσεις τον καλύπτουν'. Ο πληθωρισμός δεν είναι ίδιος για όλους. Στα τρόφιμα, στη στέγη, στην ενέργεια, οι αυξήσεις ήταν πολλαπλάσιες. Όταν το ενοίκιο έχει ανέβει 30% και 40%, **το '2,2%' είναι στατιστικό τέχνασμα, όχι πραγματικότητα.**

Ο εργατικός έλεγχος αποκαλύπτει ότι:

Φορολογία των υπερκερδών των ελληνικών τραπεζών και απόδοση του εσόδου στην ελληνική κοινωνία – στον Έλληνα πολίτη

Να προχωρήσουν άμεσα στη φορολόγηση των υπερκερδών των ελληνικών τραπεζών με συντελεστή 20%, προκειμένου να αποδοθεί το έσοδο των περίπου 1,05 δισ. ευρώ στην ελληνική κοινωνία, μέσω της χορήγησης 13ης σύνταξης στους συνταξιούχους, καλεί ο Παντελής Τσίτος, οικονομολόγος, πρώην στέλεχος συστημικής τράπεζας (νυν συνταξιούχος τραπεζικός) τα κόμματα του ελληνικού κοινοβουλίου και τους Έλληνες βουλευτές.

Όπως εξηγεί, η φορολόγηση αυτή δεν θα έχει δημοσιονομικό κόστος για το κράτος, αφού τα έσοδα θα επιστρέψουν στην οικονομία και θα ενισχύσουν το βιοτικό επίπεδο των πολιτών.

Η επιστολή αναφέρει επίσης ότι τα υπερκέρδη των τραπεζών προέρχονται από τις ανακεφαλαιοποιήσεις που πληρώθηκαν από τον ελληνικό λαό και ότι η μη φορολόγησή τους προς όφελος της κοινωνίας αποτελεί αδικαιολόγητη παράλειψη, ειδικά όταν άλλες χώρες της ΕΕ (όπως η Ισπανία και η Πολωνία) έχουν ήδη νομοθετήσει παρόμοια μέτρα.

Η πρόταση αφορά επίσης την ενίσχυση της ελληνικής οικονομίας μέσω της επιστροφής αυτών των χρημάτων στην κοινωνία και την τόνωση της αγοράς.

Η επιστολή κλείνει καλώντας την **κυβέρνηση να ενεργήσει υπέρ του συμφέροντος του Έλληνα πολίτη,** προκειμένου να μη διαρρεύσουν τα κέρδη των τραπεζών προς ξένους επενδυτές χωρίς κανένα όφελος για την Ελλάδα.

Αθροιστικά τα καθαρά κέρδη των συστημικών τραπεζών μετά και την ανακοίνωση των εξαμηνιαίων αποτελεσμάτων τους ανήλθαν στο ποσό των 2,4 δισ. ευρώ και σύμφωνα με τις συντηρητικές εκτιμήσεις των διοικήσεών τους, όπως αυτές επικοινωνήθηκαν προς τους αναλυτές και τους δημοσιογράφους, θα ανέλθουν στο τέλος της χρήσης του 2025 στο καθαρό ποσό κερδών μετά φόρους στα 4,9 δισ. ευρώ.

Αν στο πιο πάνω ποσό των 4,9 δισ. προστεθούν και τα καθαρά ετήσια μετά φόρων κέρδη και των δύο μη συστημικών τραπεζών Optima και Credia bank (πρώην Αττικής), σύμφωνα με τα εξαμηνιαία αποτελέσματα που ανακοίνωσαν και την ετήσια αναγωγή τους εκ 380 εκ. ευρώ, τότε έχουμε ένα σύνολο καθαρών ετήσιων κερδών συντηρητικά 5,25 δισ. ευρώ.

Η Κρίση εμπιστοσύνης βαθαίνει

Έρευνα σε πέντε από τις μεγαλύτερες οικονομίες της Δύσης, δείχνει την κρίση εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτών και πολιτικών να βαθαίνει, εξαιτίας της υποβάθμισης του κόστους διαβίωσης:

• Οι **ΗΠΑ** αποτελούν την εμβληματικότερη περίπτωση, αφού έναν χρόνο μετά την επανεκλογή του Ντόναλντ Τραμπ, με την οικονομία –την αντιμετώπιση του πληθωρισμού ειδικότερα- αιχμή του δόρατος της προεκλογικής του εκστρατείας, το 65% των πολιτών διαπιστώνει επιδείνωση του επιπέδου διαβίωσής του. Την ίδια ώρα, ο Αμερικανός πρόεδρος παραμένει αντιδημοφιλής, με τις αρνητικές απόψεις προς το πρόσωπό του να υπερτερούν των θετικών, κατά μέσο όρο 12 μονάδων.

• Στη **Γερμανία,** που είδε την κυβέρνηση του Σοσιαλδημοκράτη Όλαφ Σολτς να καταρρέει

εν πολλοίς, για οικονομικούς λόγους, η σημερινή ηγεσία του Χριστιανοδημοκράτη Φρίντριχ Μερτς κλυδωνίζεται, και το 78% των Γερμανών έχουν την άποψη ότι το κόστος διαβίωσής τους έχει επιδεινωθεί το τελευταίο έτος.

• Στον **Καναδά,** όπου ο επί δεκαετία πρωθυπουργός Τζαστίν Τριντό παραιτήθηκε τον Μάρτιο του 2025, εξαιτίας διαφωνιών που αφορούσαν την κατεύθυνση της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης. Σήμερα, ο διάδοχός του Μαρκ Κάρνεϊ βλέπει το 60% των συμπατριωτών του να διαπιστώνει ότι «το κόστος διαβίωσης είναι χειρότερο από ποτέ άλλοτε στη διάρκεια της ζωής του».

• Στο **Ηνωμένο Βασίλειο,** ο εκλεγμένος, τον Ιούλιο του 2024, με τους Εργατικούς, Κιρ Στάρμερ, ενσάρκωνε, όταν αναδείχθηκε, την ελπίδα η βρετανική οικονομία να μπει σε τροχιά κανονικότητας, μετά από το ισχυρό σοκ του Brexit και 14 συναπτά έτη διακυβέρνησης από τους Συντηρητικούς. Σύμφωνα με την υφιστάμενη δημοσκόπηση, το 77% των ερωτηθέντων Βρετανών έχει σήμερα αρνητική άποψη για το κόστος διαβίωσής του. Την ίδια στιγμή, το ακροδεξιό ReformUK του Νάιτζελ Φάρατζ παραμένει σταθερά πρώτο στις έρευνες κοινής γνώμης, με τα παραδοσιακά κόμματα να καταρρέουν.

• Στη **Γαλλία,** όπου ο πρόεδρος Εμανουέλ Μακρόν καταγράφει ιστορικό ρεκόρ 50ετίας σε ότι αφορά την αποδοχή του (17% σύμφωνα με τις πρόσφατες μετρήσεις), το 45% των Γάλλων πολιτών έχει την άποψη ότι η χώρα του χάνει το τρένο της ανταγωνιστικότητας σε σχέση με τις υπόλοιπες αναπτυγμένες οικονομίες.